

Jeg har et enkelt spørgsmål, som ikke har været inde i debatten hidtil, nemlig spørgsmålet om fordelingen af de besparelser, der forhåbentlig kommer, mellem stat og amter. Det er klart, at som forslaget ligger nu, kan det være vanskeligt helt på forhånd at vide, hvor store besparelserne bliver, og om de rammer det måltal, der ligger i forslaget.

Her vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte, at der ikke vil ske en såkaldt DUT-ning i forbindelse med reguleringen af økonomien mellem staten og amterne, før der er påvist realiserede besparelser. Med andre ord: at vi ikke, for at sige det lige ud, snyder amterne ved at påstå en besparelse, som ikke bliver realiseret. Det tror jeg kunne være meget nyttigt at få en klar melding om på nuværende tidspunkt.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg er en lille smule imponeret over hr. Jan Kørke Christensen. Jeg er imponeret over, at han mener at kunne vide, hvad der er foregået under forhandlinger, som han ikke selv har deltaget i, og som jeg bestemt også tror at de parter, der har deltaget i dem, refererer korrekt.

Jeg vil til påstanden om, at der overhovedet ikke har været noget ønske om at nå til et forhandlingsresultat, sige, at det simpelt hen er hentet ud af den blå luft. Der er udfoldet mange bestræbelser for det, og grunden til, at forhandlingerne ikke kom i gang for fuld speed lige fra starten af året, var simpelt hen, at parterne, dvs. Sundhedsministeriet og organisationerne på medicinalområdet, var enige om, at det nok var en god idé at afvente den europæiske prisundersøgelse, så man havde fast grund under fødderne, når man skulle diskutere dette her.

Den kom, så vidt jeg husker, og jeg vil ikke bindes helt op på datoen, lige omkring den 20. februar, og det vil sige, at først da den lå der, var man i stand til at gå meget specifikt ind i substansen af den vurdering, der naturligvis også er nødvendig, af, hvor det danske niveau ligger i forhold til de lande, der omgiver os.

Så det er simpelt hen en fejlfortolkning af hr. Jan Kørke Christensen, når han forsøger at tegne det billede, at vi også i selve udgangspunktet forsøgte at forhale det så meget som overhovedet muligt, for det var dette værdifulde materiale, vi afventede, og det har jeg i øvrigt oversendt til Folketingets Sundhedsudvalg.

Og så forstår jeg, at der er nogle, der har den opfattelse, at vi bare kom med et diktat, og at der overhovedet ikke er noget punkt, hvor rege-

ringen og dermed Sundhedsministeriet har givet sig i forhandlingerne, men det er der masser af eksempler på at vi har.

Nu er det jo ikke sådan, at man plejer at sige fra Folketingets talerstol: Det mente vi, og det mente de andre, og så blev det sådan og sådan, men jeg vil alligevel godt give et par eksempler på det:

En af de ting, som vi lagde vægt på, var jo de produkter, som er de væsentligste årsager til, at vi har den store vækst i sygesikringsudgifterne, og derfor havde vi et forslag, som skulle sikre, at de produkter, som har den største omsætningsfremgang, kom til at betale den største del af besparelsen, og at de andre produkter tilsvarende ville kunne slippe billigere.

Om det vil jeg godt sige, at det forslag ville industrien ikke røre med en ildtang, og derfor blev det trukket tilbage.

Et af de andre punkter gik på, at vi ønskede, at nye lægemidler ikke skulle kunne markedsføres i Danmark til højere priser end de gennemsnitlige EU-priser, men også det blev trukket tilbage, for også her var det sådan, at man ønskede, at alle prisnedsættelser skulle være ens, altså at der skulle ske en form for generel prisnedsættelse.

Også det punkt gav vi os på, sådan at vi i stedet for kom frem til, at 75 pct. skulle ske som en generel prisnedsættelse, og at 25 pct. så skulle kunne fordeles efter industriens eget ønske.

Og jeg kunne nævne en række andre ting, men dette blot være sagt for at understrege, at det billede, man forsøger at tegne, ikke holder en halv meter.

Med hensyn til den tilbagemelding, der så kom i løbet af weekenden, vil jeg gentage, hvad jeg sagde tidligere: I fredags var det sådan, at den ene organisation gerne ville skrive under på stedet. Men naturligvis kunne ingen forestille sig, at man kun laver en aftale med den halve del af markedet, og da det så, på trods af at der i weekendens løb kom forskellige andre modeller på bordet, viste sig, at ingen af dem kunne holde i MEFA's bagland, blev der derfor ikke indgået nogen aftale.

Når jeg ikke i min besvarelse før tog hr. Peter Duetofts påstand om aftalebrud op, er det, fordi jeg synes, den socialdemokratiske ordfører, fru Lone Møller, svarede aldeles glimrende på det, han sagde, for det fremgår jo af det, som blev citeret, og som er en gennemgang af finanslovaftalen, at man allerede før årsskiftet havde en sikker forvisning om, at alle kræfter ville blive